

יבאמן אכן קרא. "האיש הבודד" יושב בכנסת.

תרועות חצוצרה. הנשיא. הוא תופס את מקומו, שולף את נאומו המוכן. הר דברים הרגילים. כשהוא אומר "רק כך..." (רק כך יצליחו מאמצינו) עובר לחש בין כסאות הח"כים הלשעבריים. זהו. הסיגנון החדש."

זקן חברי הכנסת, זרח ורהפטיג המפ" ד"לי, מוזמן לנהל את השיבה ושולף את נאומו שלו. "הוא איזה נאום! דויד בן-גוריון ניצל פעם מעמד זה לנאום פולמוסי מר- גיו. ורהפטיג נותן שיעור היסטורי לא מקוצר, תולדות הציונות מאז חורבן ה- בית ועד היום. שיעור לכיתה ה', מדהים ברדידותו. עם הצהרת בלפור, פסוקים מן התנ"ך, היסטוריה בגרוש."

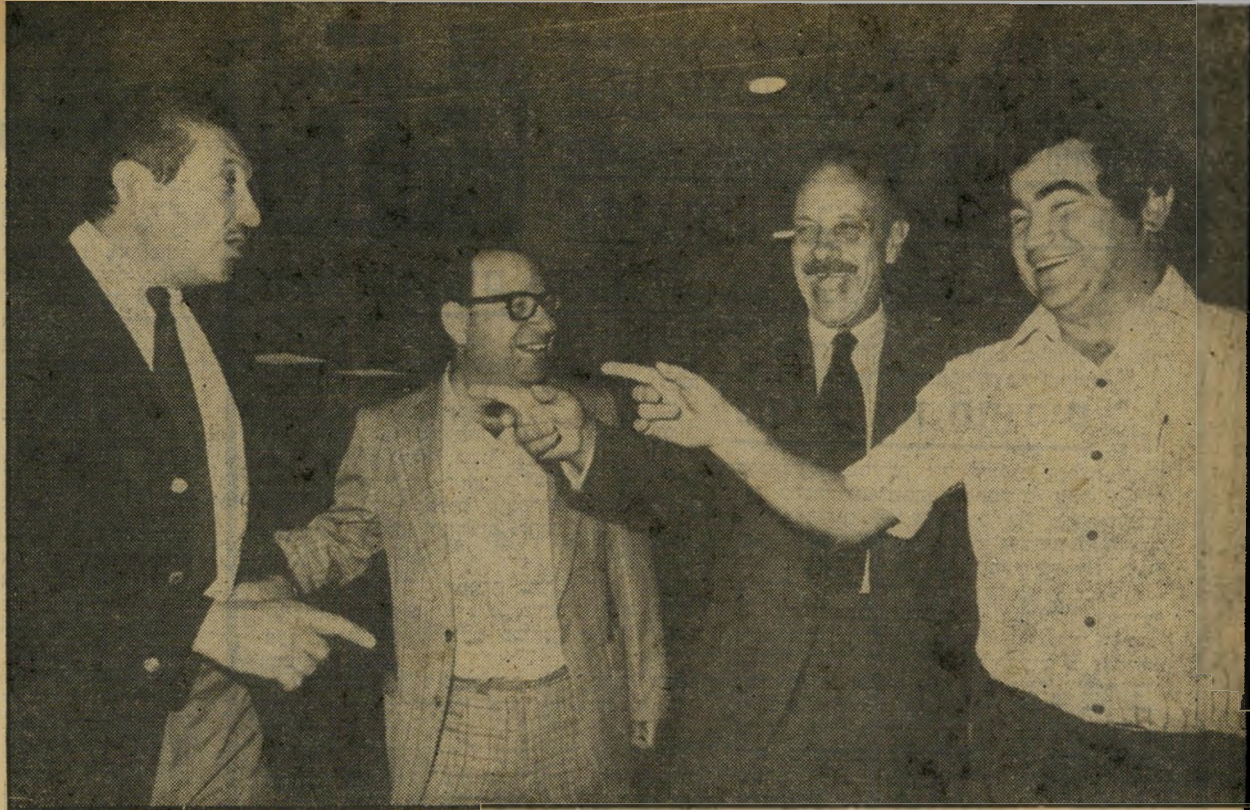
וינסטון צ'רצ'יל אמר פעם, על נאום של יריב: "הוא השתמש בכל מטבעות-הלשון של השפה האנגלית, מילכד, נא להוריד את המים!" בנאומו של ורהפטיג אינה חסרה אף מליצה ציונית אחת.

בין השאר: האגדה האווילית שמאז חורבן הבית השני ועד הקמת ישראל לא קמה בארץ אף מדינה אחת. ומה בדבר מדינת-הצלבנים, "ממלכת ירושלים", ש- התקיימה בארץ כימעט 200 שנה?

..זכאי אני"

כשמתארך הנאום, מתחיל אישקט ב- בית, כמו בכיתה בעת שיעור משעמם. לחישות. ציחקוקים. פתקים עוברים מיד ליד.

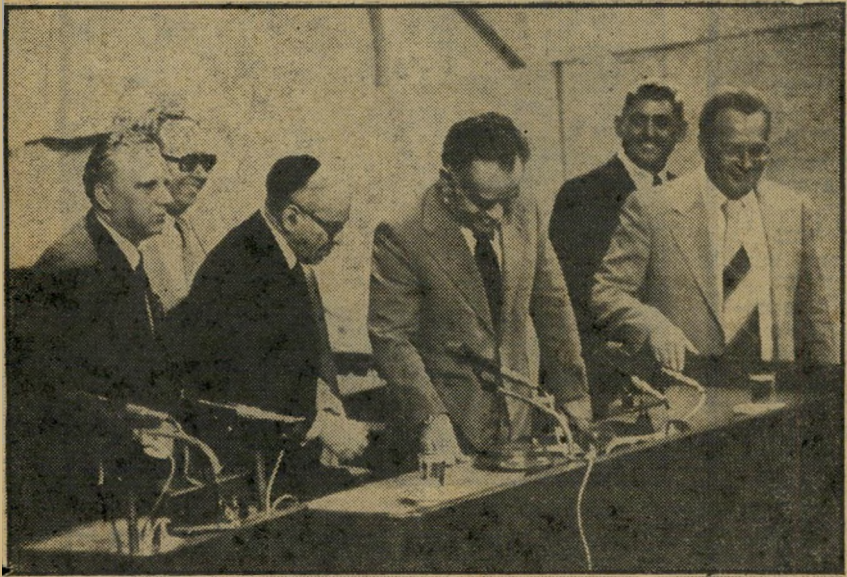
ורהפטיג מסיים בקריאה מן התנ"ך, "ה- מאה השחורה מתחילה!" מעיר בקול רם

שר-החינוך לעתיד, זבולון המר, עומד בחברת הח"כ הטרי ייגאל דיין ויהודה בן-מאיר, מצביעים בעליצות על וייצמן, ומתבדחים: "בנין מינה את אריק שרון לתפקיד ביטחוני כדי לרפוק אותן!"

במיסדרון הכנ" סת משתעשעים הח"כים. השיחה נסבה על אריק שרון, יריבו של עזר וייצמן.

אחי, גיבורי התהילה!

הרגע ההיסטורי החגיגה נגמרה. המציאות מתגברת על הפסטיבלי. יצחק שמיר תופס את מקומו על דוכן היורד, אחרי ש-61 ידיום התרוממו למען בחירתו. מימין: מזכיר הכנסת נתניאל לורד, קצין הכנסת יצחק בנגלי, שמיר, זרח ורהפטיג, סגן מזכיר הכנסת שמואל יעקובסון, והסדרן פרוליכמן. מימין: המליאה והיציעים מלאים מפה לפה. **צירים: שלמה סתר**

אחד ממנהיגי המדינה, איש הליכוד דווקא. הצהרת האמונים. אחד אחר השני נקראים הח"כים בשמותיהם. ומכריזים, "מתחייב אני!"

זוהי הזדמנות מצויינת לברר מיהו מי. הפרוצופים האלמוניים מקבלים סוף-סוף שמות.

שלושת הקומוניסטים הערביים אומרים את שתי המילים בערבית, הפגנה קטנה אך רבת-משמעות. הערבים והדרוזים של ה- מערך וד"ש מצהירים בעברית. שני הדי- רוזים של ד"ש הם קוריוזים בפני עצמם: הם הביאו לד"ש פחות קולות דרוזיים מ- כפי שהיו להם בבחירות הפנימיות, שבהן זכו במקומותיהם ברשימה. "רמאות פשו- טה", אמר שימחה פרידמן, הח"כ-לשעבר של המפד"ל. כאשר אומר שמואל פלאטו, מתחייב

נכנס לכנסת. "קראתי" את המאמר שלך על ויימאר. אין לך מה לדאוג. הרפובליקה הוויימארית תמשיך להתקיים."

יעקוב ריפתין הוותיק, שביגלל מחלתו אינו יכול לדבר, רושם על פתק: "ויימאר? אוי-ויימאר!"

אריק שרון נכנס, תופס מקום במושבי הליכוד, כדבר מובן-מאליו. האינטרמצו של החודשים האחרונים כאילו נמחק בן-רגע.

..להוריד את המים"

אבל האטראקציה העיקרית היא השרון השני — שמואל פלאטו. הוא יושב בשורה האחרונה מימין, מאחרי המפד"ל. מדי פעם הוא מבקש משכנו להסביר לו מה קורה. מצביעים עליו, מתלחשים. הדבר שלא

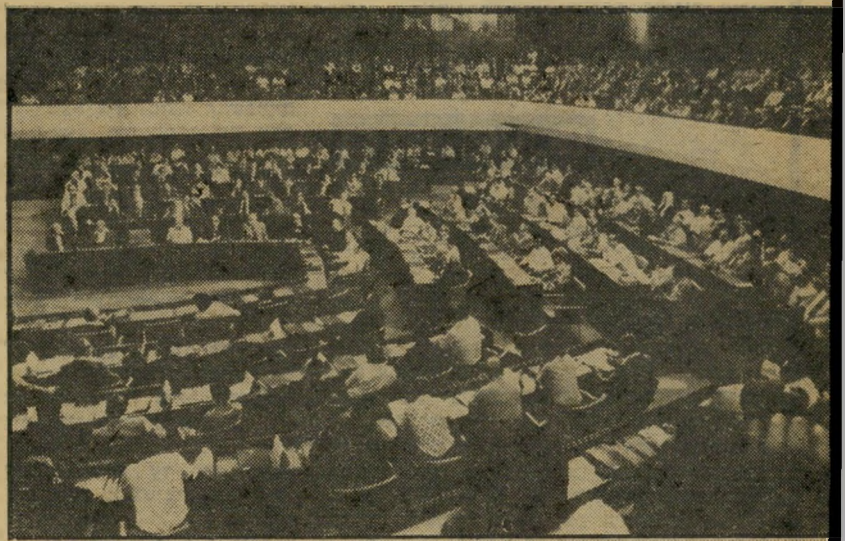
הנשים, הילדים וההורים, יחד עם קציני מישטרה, פקידים בכירים ואבירים אחרים של המיסד. לאט-לאט מתמלא האולם. הרבה ח"כים חדשים, שאיש אינו מכיר אותם. מי זה? ומי הוא שם?

בזה אחר זה נכנסות האטראקציות של הכנסת התשיעית. צירלי ביטון יושב ליד מנחם פרוש מאגודת-ישראל, תורה ודרך-ארץ. משה דיין תופס לו מקום בשולי המפד"ל. הוא יושב בודה, מעסיק את עצי-מו בכתובת משהו. כימעט איש אינו ניגש אליו. מעמדו ברגע זה מביך מאד. אין הוא שייך לשום סיעה, ואין הוא סיעה בפ-ני עצמו. סתם חברי-כנסת, שפרש מן הרשימה שבה נבחר עוד לפני שהכנסת

אחרי השיגרתיות האפורה של יום-הבחירות, באה השיגרתיות העליונה של פתיחת הכנסת. נגזר על המהפכה ה-לאומית בישראל שתהיה כאנאלית בגי-לויה החיצוניים.

במיוזון ההומה מתרוצץ קהל עליו. 41 חברי-הכנסת החדשים הביאו עימם את נשותיהם, ילדיהם, אמותיהם. הכל דומה לתחנת-רכבת, לפני צאת רכבת-האכספרס לארץ לא-נודעת.

ח"כים חדשים וישנים נתקלים זה בזה, לוחצים ידיים בחמימות. הוותיקים — אר-תם שנבחרו מחדש ואותם שהפכו ללשע-ברים — מברכים איש את רעהו כאחים אבודים. אין הבדלים מיסלגתיים. כללי המיעודן קובעים כי במיוזון שייכים כור

התכנסה לראשונה. אנשי הליכוד רוטנים, אבל בלחש. "איך בגין עשה את זה? זה לא מתאים לו! זה לא מוסרי! זה באמת מוזר."

גיבור היום הוא, כמובן, בגין עצמו. הוא זורח, ניגש אל פלוני ואל אלמוני, ח"כים חדשים ולשעבריים, ידידים ויריבים, לוחץ ידיים.

כשהוא רואה את אורי אבנרי הוא ניגש אליו, לוחץ את ידיו, מביע צעד על שלא

לם למיפלגה אחת — מיפלגת העסקנים. מחליפים רכילות, מה נעשה במיפלגה שלי ומה נעשה במיפלגה שלך, מי עולה ומי יורד. האם תצטרף ד"ש לקואליציה או לא?

ציארלי והשרונים

בכנסים האירג המליאה, אוירת ה-פסטיבל עוברת ליציע, שם מתרכזים